



AQUILA

Túllépés

Az AQUILA
negyedévi folyóirata

2016/3

TÚLLÉPÉS

3. évfolyam 3. szám
Megjelent: 2016. augusztus 1.

*Az AQUILA katolikus közösség negyedévi
folyóirata*

*A kizárólagos materiális gondolkodáson túllépve: lel-
kiség, spirituális kultúra – filozófiai, teológiai, pszi-
chológiai, szociológiai, művészeti és egyéb tudomá-
nyos megközelítésben.*

<i>Megjelenési gyakorisága:</i>	Negyedévi folyóirat
A folyóirat régi példányai az archívumban megtalálhatók.	
<i>Nemzetközi azonosítószám:</i>	HU ISSN 2064-7700
<i>A Túllépés bankszámlaszáma:</i>	UNI-CREDIT bank 10918001-00000038-58540003
<i>Alapítás ideje:</i>	2014. július 1.

Tartalom

Kedves Olvasóink!	4
Krisztus földi helytartója és Krisztus közvetítése	6
Ez az írás megvizsgálja, hogy a mindenkori katolikus egyházfőnek, mint Krisztus helytartójának és közvetítőjének mi a hivatásbeli feladata összevetve Ferenc pápa megnyilvánulásával.	
Szerecsenmosdatás? Apologetika? Közelítés az igazsághoz?.....	12
Gondolatok a terrorcselekmények okozta káoszról, és ezzel kapcsolatban az egyházi megnyilvánulásokról, és hogy mi az a rendíthetetlen erő, amit mára elvesztett a keresztény hívők jelentős része.	
A csoda lényege, igazi felfogása	22
Mi az a csoda? Külső fizikai, nem szabályszerűen ismétlődő, tudományosan nem megmagyarázható jelenség, vagy belső lelki élmény? Ebből a perspektívából kicsoda Jézus? Mit jelentenek a bibliai kenyérszaporítások?	
Elragadtatás – TRIBULÁCIÓ - pretribuláció?	26
Hogyan értelmezhető a nagy szorongattatás és az elragadtatás? Jelen írás egy hívő szemével vizsgálja meg racionálisan ezt a kérdést.	
Impresszum	36

Kedves Olvasóink!

Szeretettel köszöntjük Önöket, s reméljük, hogy sok, kellemes, gondolkodással töltött időt szerzünk Önöknek, és idővel egyre több olvasónk lesz.

Miért indítottuk el ezt az eleinte negyedévente (majd terveink szerint sűrűbben) megjelenő elektronikus kiadványunkat?

Az ok a kiadó AQUILA Közösség lelkiségéből fakad. Mi 25 éve vagyunk katolikus közösség, mely eddig sokféle működési formációt is létrehozott, és fenn is tart.

Ami a cikkek tartalmára vonatkoztatott igényünk: újszerű, valós értéket hordozó gondolkodás jellemezze, és csakis a végső igazsághoz közelítő, kereső elképzelés érvényesüljön.

Keressük a spirituálisan is korrekt, univerzális szintet jobban megközelítő, teljes körű tudományos gondolkodást, nyitottságot, bátorságot, hogy minél jobban megismerhessük az embert, a földi létet és az univerzumot.

Célunk az emberi kultúra, a tudományos élet kitágított gondolkodás felé való rehabilitációja. Joseph Ratzinger szavaival élve: *„Senki sem állíthatja azt, hogy ő a szó igazi értelmében „tudja”, hogy Isten nem létezik. De felállíthatja azt a hipotézist, hogy nem létezik, s ebből a tételből próbálhatja megmagyarázni az univerzumot.”* (Krisztusra tekintve) Mi azt látjuk, hogy a jelenlegi tudományos élet megnyilvánulásai szinte csak földies, materiális szempontból próbálják megérteni, megélni a világot. Az így (meg)magyarázott földi világ jelenségei nagyon sok esetben – jelenleg még felmérhetetlenül, vagy be nem vallottan – téves következtetésekre vezethetnek. Pl. A világ keletkezésének módja, oka. Vagy az ember megjelenésének ideje, hogy miből és hogyan alakult ki, más bolygókon, más életek keresése, a kizárólagosan szén alapú gondolkodás is nagy hiba stb.

Az AQUILA feladatának tekinti az emberi felfogás horizontjának a felfoghatóság határáig való tágítását, amit szerintünk folyamatosan fesszegetni, nyújtani, bővíteni lehet.

K. Jaspers gondolatai: *Az egzisztenciális embernek mindig úton kell lennie, nem merevedhet meg dogmatikus igazságokban (...) mindig nyitva kell állnia és tanulékonnynak kell maradnia, készen arra, hogy megvitassa az ellenkező álláspontot, mindig tudatában annak, hogy a vándorló embernek nincs végleges igazsága.* Nyíri T.: Filozófiatörténet (1983), 14.2.2. fejr., 446.o.

A TÚLLÉPÉS kiadvány a kedves Olvasóktól az elmélyült olvasást várja. Az AQUILA nyitott minden újat hordozó elmére, elfogadjuk és közöljük a beadott cikkeket, ha a Szerkesztő Bizottságunk jóváhagyja.

Minket Istenen kívül senki sem működtet, és szabadok vagyunk mindenféle földi érdektől, nem fogjuk sem politikai, sem semmiféle más érdekből cenzúrázni a beadott cikkeket. A közlés legfontosabb kritériuma elsősorban az, hogy a fenti szellemben íródott-e a mondandója, megfelel-e ennek a kitágított horizontnak, fogalmazása és mondandója tekintetében megfelelően igényes-e, hordoz-e logikát, újszerű gondolkodást. Nem számít a szerző vallási és politikai hovatartozása, ha nem támadja az Istenhitünket.

Semmiféle erőltetett, igazi értékeket nem hordozó, plágiumgyanús terméket sem fogadunk el!

Egyéniségek írásai kellenek.

M. Blondel

*Minél többet tud az ember,
minél többje van, minél több ő maga,
annál inkább tudatára ébred annak,
hogy nincs semmije, nem tud semmit,
hogy nem az, amit akar.*

Nyíri T.: Filozófiatörténet (1983), 15.2.2. feje., 494. o.



Marton Janka

Ez a titok pedig nem más, mint a bennetek lévő Krisztus, a dicsőség reménye. Mi őt hirdetjük, amikor minden embert intünk és tanítunk teljes bölcsességgel, hogy minden embert tökéletessé tegyünk Krisztusban. (Kol1,27-28)

Krisztus földi helytartója és Krisztus közvetítése

Amikor regnálásának 9. hónapjában a Times magazin az év emberének választotta Ferenc pápát, mint „a lelkiismeret új hangját”, aki rövid idő alatt „milliók képzeletét ragadta meg, akik már minden reményüket elveszítették az egyházban”¹, reménység ébredt bennem is, hogy a világban ilyen rövid idő alatt ilyen ügyesen elért népszerűségét az egyházfő majd Krisztus világban való felmutatására használja fel. Más vallásúak és ateisták, katolikus voltukat nem mélyen megélők között is nagy figyelmet keltett, világszerte olyan szemek szegeződtek rá, amik már rég nem tekintettek a katolikus egyház felé. Ahogy egy sztár vagy vezető politikus köré tudatosan felépítenek egy világ felé népszerűsíthető személyiséget, úgy Ferenc pápa image-e is – persze lehet, hogy nem tudatosan felépítve, de – tökéletes volt kezdetben. Szolidaritás a szegényekkel és a túlzott fényűzés elutasítása; közvetlenség a világi hívőkkel; a Vatikán pénzügyeiben rendet tevő szándék kinyilvánítása; aktív, nem hatalmat, hanem inkább alázatot közvetítő párbeszéd más egyházakkal és világi vezető személyiségekkel. Majd 2014-ben a Fortune magazin megválasztotta a világ legjobb vezetőjének, mivel „a nem hívők sokaságát vonzotta azzal, hogy nagy lendülettel új irányt határozott meg” és „a 'Ferenc-hatás' jelei közül kiemelte azt a márciusi felmérést, amelyből az derült ki, hogy a katolikus hívők nyolcada Ferenc pápa hatására adományoz többet az utóbbi időben a szegényeknek.”² Gondoltam, ez is jó: ez a pozitív megítélésű népszerűség kiváló lehetőség teremtése arra, hogy ennek a figyelemnek a középpontjába a pápa – aki nem magát vagy az egyházi méltóságokat hivatott képviselni a világban, hanem Krisztust –, Krisztust állítsa egyszer csak a figyelem középpontjába. Ezt vártam egy ideig: a világ „bekapta a horgot”, megszerette őt, és a pápa ezután majd Krisztus szolgálatában Krisztust emeli maga elé; ha engem kedveltek, akkor helyettem Őt kedveljétek, mert én Őt képviselem, Őt kövessétek, gyertek, járjunk kézen fogva az Ő útján, akkor is, ha szűk az ösvény. Ám sajnos ezt hiába vártam.

¹ <http://mno.hu/kulfold/ferenc-papa-az-ev-embere-1200093>

² http://hvg.hu/vilag/20140321_Megvan_ki_a_vilag_legjobb_vezetoje

Amikor 2014. november 25-én Ferenc pápa az Európai Unió parlamentjében lehetőséget kapva a 28 tagállam több mint 500 millió állampolgárához szólhatott, sok mindenről szót ejtett.³ Európa általa ítélt helyzetéről, múltjáról és lehetséges jövőjéről, klímaváltozásról, filozófusokat idézett és neves írókat, *ám egy valakiről nem esett szó: Krisztusról.* Hosszú beszédében az Isten szó 4-szer elhangzott, mely szintén nem sok, de a Jézus vagy Krisztus szavak – egyszer sem. Elképzelek bármely nagy szentet, például Assisi Szent Ferencet, ha mondjuk most, ebben a helyzetben alkalmat kaphatna egy ilyen beszédre, úgy gondolom, elgondolkodna rajta, vajon Isten miért adta ezt a lehetőséget, mit vár tőle Ő, mire használja fel ezt az alkalmat? Az első, ami eszébe jutna, szerintem az, hogy Krisztust állítsa a maga helyére, Őreá mutasson, róla szóljon, őt emelje ki és az Ő követését. Különben bármely más hitetlen, de szociálisan érzékeny ikonikus figura is állhatna a helyén, mi lenne a különbség? Persze beszélhetne az aktuálpolitikai és jelenlegi erkölcsi, gazdasági, környezetvédelmi kérdésekről, de csak Krisztussal és az ő tanításának fénykörében. Ferenc pápa esetén sajnos nem ez történt. Ő, mint Krisztus földi helytartója és annak a szerzetesrendnek a tagja, mely Jézus nevét viseli, *egyetlen szót sem ejtett Krisztusról. Persze ha megtette volna, talán nem tapsolják a politikusok felállva a beszéd végén... Ugyanakkor elgondolkodtató, Jézust hányszor tapsolták állva a korabeli vezetők egy-egy beszéde után, mellyel a visszasságokra mutatott rá és a szűk ösvényen haladó követésére hívott?*

Amikor a pápa 2016. május 6-án az egyik legjelentősebb európai kitüntetésnek számító Károly-díjat vehette át Európa vezető politikusainak körében, beszéde akkor is hasonló volt.⁴ Ebben Jézus neve egyszer már előfordult az evangélium hirdetésével kapcsolatban, és egyszer az Úr kifejezés is, de lényegében itt sem mutatott Krisztusra. Mondhatjuk erre, hogy bár nem mondja ki a nevét és nem szólít a követésére, de szellemiségében rá utal – ám mégis, akkor kitől várjuk, hogy kimondja, ha nem a pápától, akinek Őt kellene képviselnie?

Több katolikus és nem katolikus ismerősöm tette fel a kérdést az elmúlt években, mutatva, hogy foglalkoztatja őket a pápa személye: „Te mit gondolsz a jelenlegi pápáról?” A nem katolikusok vagy más vallásúak közül a legtöbben hozzátették: „Milyen jó fej, ugye?”, „Nagyon menő, nem?”, vagy „Igazán megnyerő”. Ugyanakkor katolikus hívő ismerőseim inkább értetlenül álltak

³ http://en.radiovaticana.va/news/2014/11/25/pope_francis_address_to_european_parliament/1112318

⁴ <https://www.facebook.com/ferenc.papa.beszedei.irasai/posts/856296041183875:0>

megengedő, liberális szemlélete előtt, mely nem a krisztusi szigorra épít. Úgy tűnt számomra ezekből a beszélgetésekből, a nem katolikus vagy felszínes hívők bizalmát a pápa megnyeri, de a mélyen hívőkét egyre inkább elveszíti. (A migránsok befogadásának pártolásával azonban a megnyert szimpatizánsok közül is sokak ellen-szenvét kivívta azóta, joggal.)

Ferenc pápa megválasztása után a Vatikán sajtóosztálya végre felvette a 21. század ütemét: Twitter-csatorna és Instagram-profil létrehozása, videóüzenetek megosztása – ezek a mai világban nagyon fontos lépések ahhoz, hogy élővé váljon az egyházi üzenet. Ám valljuk be, inkább szükségszerű, mint egyedi lépés: ha például egy céget alapítok, mely vevőket céloz meg, lehetetlen már az internet világát nem kihasználva létezni, és senki nem dicsér meg akkor, ha egyszer csak cégvezetőként rájövök erre, hanem furcsa, ha nem így tettem kezdetektől. Vagyis ez hiánypótlás, de persze attól még nagyon jó lépés, (a további kérdés csak az, milyen üzenetek közvetítése történik ezeken a kommunikációs csatornákon). A popularitást célzó tevékenységek további sorát hozhatnánk, melyek már kevésbé tűnnek szükségszerűnek, de számos van belőlük: megnyilatkozásaikor lábainál gyerekek ülnek, odafutnak hozzá, ölelgetik, állatokkal fotózkodik, sérült emberek játsszák el a vasárnapi evangéliumot a Vatikánban (persze, ezek szép dolgok, de kísértetiesen hasonlítanak amerikai stílusú kampányfogások képeire); Wake up! című progrock album kiadása, melyen progresszív rockzene kíséri a pápa tanító szavait; musical született a pápa életéről I Love Pope Francis (Szeretem Ferenc pápát) címmel.

Megannyi népszerűséget és a nem vagy éppen csak hívőket megcélzó lépést látunk, mely találékony, szerteágazó marketing tevékenység, kétségtelen, hogy nagyon jó PR csapat állhat mögötte. Ám kérdezem, milyen olyan lépés van, mely a már meglévő, mélyen hívő, vagyis elvileg az egyház legelhivatottabb rétegének szól? Mely a mélyen megélt, misztikus magasságokban járó, életüket Krisztus követésében megélő hívőknek szól? Azoknak, akik Krisztust ragyogják, akik őt hirdetik, akár alkalmas, akár alkalmatlan, és azt szeretnék látni, hogy az egyházfő ebben járjon elől? Érdekes, hogy az egyházi vezetés továbbra sem tart a felhígító mozgalmaktól, mindenkit el- és befogad, de a szigorú erkölcsiséget és szigorú Jézust követő mozgalmakkal kirekesztő. A kétes hírű, ám annál nagyobb hatalmú Opus Dei és az oltáriszentségben Jézus jelenlétét tagadó neokatekumenizmus nem csak, hogy elfogadott, de II. János Pál pápa mintájára támogatja is a jelenlegi pápa. A neokatekumenátusokat evangelizálásra küldte áldásával Ferenc pápa, pár napja pedig bejelentették, hogy augusztustól Greg Burke amerikai újságíró lesz a szentszéki szóvivő, aki az

Opus Dei tagja. Mindeközben a X. Pius Társaság, mely a szentségi jelenléte kihangsúlyozza és erkölcsi szigort vár el, továbbra is csak a kommunikáció küszöbén állhat, kirekesztésben⁵, mivel a II. Vatikáni Zsinattal szemben végletekig kritikus. Jézus jelenléte az Oltáriszentségben minden további nélkül tagadható, a zsinat tételei azonban nem vitathatóak?! Hogy van ez? A mélyen elkötelezett, szigorú erkölcsökkel rendelkező emberek milyen támogatást várhatnak? Vagy el van intézve azzal, hogy évtizedek múlva majd egy másik pápa bocsánatot kér a misztikusoktól és a krisztusi erkölcs szerint élőkől azért, mert az ő nézeteik semmibe lettek véve, elértéktelenítve? Bocsánatot kérnek majd Krisztustól is utólag, hogy nem az ő elveit hangsúlyozták?

Jelenleg a pápa által közvetített tanítás le van szűkítve Krisztus tanításának szociális jellegére. Az önmegtagadás, a szűk kapun bejutás, a tökéletességre való tanítás, az Ő tisztaságban való követése nem kapnak hangsúlyt. Persze, ez már nem is lenne olyan tetszetős a világnak. Valóban, Krisztus megbocsájtott a bűnösöknek (a bűnbánónak, nem annak, aki bűnében megátalkodott), de azt is mondta: „Menj, és többé már ne vétkezzél!” (Jn8,11). Nem egyezett bele a bűnbe, sőt arra tanított: »Aki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát, vegye föl keresztjét és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti életét énértem és az evangéliumért, megmenti azt. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, lelkének pedig kárát vallja? Hisz mit adhat az ember cserébe a lelkéért?“ (Mk8,34-37)

2016.06.03. Ferenc pápa beszéde az úrangyala elimádkozásakor, részlet: „Az örömhír, melyet a 'munkásoknak' el kell vinniük mindenkinek, egy reményt és vigaszt, békét és szeretetet hordozó üzenet. Amikor elküldi tanítványait maga előtt a falvakba, Jézus meghagyja nekik: „Először ezt mondjátok: »Békesség e háznak!« [...] Gyógyítsátok meg ott a betegeket” (Lk 10,5.9). Mindez azt jelenti, hogy Isten országa napról napra épül, és már ezen a földön meghozza a megtérés, a megtisztulás, a szeretet és vigasztalás gyümölcseit az emberek között. Milyen szép ez! Építeni napról napra Isten országát. Nem rombolni, hanem építeni!”⁶

Nézzük meg, mi maradt ki. Lukács evangéliumának félbe vágott mondata így folytatódik: „Gyógyítsátok meg az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: 'Elközelgett hozzátok az Isten országa.'” Jellemző ez a jelenlegi pápai tanításra: a szolidaritásról szóló rész ki van emelve és idézve Jézus tanításából, az Isten országáról szóló

⁵ <http://www.magyarKurir.hu/nezopont/milyen-keresztenyseg-kell-europanak-interju-ferenc-papaval-la-croix-francia-napilapban>

⁶ <https://www.facebook.com/ferenc.papa.beszedei.irasai/>

mondatrész pedig el van hagyva és egy sokkal gyengébb kontextusban van előhozva. Építgessük Isten országát a földön, de nem mondjuk ki: elközelgett?! Ahogy az a rész sincs már kiemelve, hogy ha nem fogadnak be titeket, a port is rázzátok le lábatokról. Nem azt mondja az evangélium, hogy ha kellemetlen Istenről és Krisztusról beszélni, akkor azt hagyjátok el, beszéljete csak a szeretetről, nem azt mondja, hogy ha Krisztussal ezzel együtt nem kelletek, édesgessétek máshogy be magatokat...

„Argentínában a katonai junta vége felé, egy nagyon nehéz időszakában kellett összetartani provinciálisként a közösségét. A diktatúra bukása után, egy meghasonlott, szétesett társadalomban dolgozott a kiengesztelődésért és a megbékélésért. Az argentin püspöki kar elnökeként az ő nevéhez kapcsolódik a nemzeti megbékélést szolgáló bocsánatkérés mindazon helyzetekért, amikor az egyház nem állt ki az elnyomatás idején az üldözöttekért.”⁷ – írja Ferenc pápáról a jezsuita honlap. Szép gesztus a bocsánatkérés és lehet, hogy abban az argentin helyzetben szükségszerű is volt, de most már kezd a pápai bocsánatkérésekből sok lenni. Ma, amikor keresztények ezreit ölik le évente, vagy amikor Európában egy átlag munkahelyen már kisebbségnek számít a katolikus hívő a maga erkölcsével, vagy egy multicégnél a húsvéti ünnepi reggelit sonkákkal terített asztalon nagypénteken tartják, kissé túlzás a katolikusok nevében mindenért bocsánatot kérni. Tőlünk ki kér? A mi elveinket ki tartja tiszteletben? Hova vezet az állandó megalkodás? Azért, mert az egyházfő megmossa egy migráns lábát, attól az tisztelni fogja őt? Vagy pont ellenkezőleg, nem lehet, hogy ezért inkább megveti? Egyáltalán, egy dél-amerikai modell, ahol az egyház-hívők tömegeit a nincstelenek teszik ki, akik onnan várnak támogatást, miért egyértelmű a pápa számára, hogy ez Európára is alkalmazható? Miért kellene nincstelen tömeggé változtatni a földrészt?

Ferenc pápa második személyi titkárává egy Kairóban született kopt papot nevezett ki, aki addig a heti általános kihallgatásokon olvasta fel a pápa szavainak összefoglalóját arab nyelven. Bizonyára ő is hiteles beszámolókat nyújthatna a pápának arról – bár nyilván a pápa ennél még hitelesebb és részletes beszámolókkal rendelkezik –, hogy olyan területen, ahol az iszlám kerül túlsúlyba, a kereszténység elnyomás alá esik. Miért erőszakolja mégis a milliós nagyságrendű, más kultúrájú embertömegek Európába áramlását? Nem félti a Krisztushitét? Ő az, akinek Krisztust mindenek előtt a leginkább kellene védelmeznie. Szép, ha minden menekültben Krisztus arcát látja, mivel az is van bennük: potenciálisan. És aktuálisan?

⁷ <http://www.jezsuita.hu/2013-03-14/ferenc-meglepetes-papa>

A pápa hatására „egy olasz iskola tanulói a leszboszi táborokban élő gyerekeknek pénzt küldtek, és egy levelet is írtak nekik: (...) Megígérjük, hogy mi mindenkit befogadunk, aki a városunkba érkezik. Soha nem tartjuk veszélyes ellenségnek azt, akinek más a bőre színe, más nyelvet beszél, vagy más vallást követ.” Kérdés, hogy felelősségteljes-e a következő nemzedékbe ezt elültetni. Mi garantálja, hogy aktuálisan nem a negatív erőt engedik-e be kontroll nélkül? Az elmúlt hónapok terrorcselekményei szerint semmi. Vagy ha a befogadottak mégsem a mi normáink szerint integrálódnak majd, hanem az ő normáik elterjesztésébe kezdenek, akkor majd egyszerűen megbocsájtunk nekik? Ölbe tett kézzel nézzük, ahogy tönkre megy az évszázadok alatt felépített európai érték és kereszténység? Ölbe tett kézzel a szeretet nevében feláldozzuk újra Krisztust és a Krisztus-hívőket, a megsemmisülésbe vetjük az irgalmasság jegyében? Krisztussal és híveivel ki lesz irgalmas?

A már említett Károly-díj átvételekor Ferenc pápa felvázolta, milyen Európáról álmodik az „Olyan Európáról álmodom...” kezdetű mondatokkal, melyben szerepel a szegények és más kiszolgáltatott helyzetben lévők segítése, a családgyarapítás, a becsületes élet, a jogvédelem. „Olyan Európáról álmodom, amelyről nem lehet azt mondani, hogy az emberi jogok melletti elkötelezettsége volt az utolsó utópiája.”⁸ Sajnos, amiről én álmodom, mint Krisztus-követő, a pápa felsorolásából kimaradt... egy olyan Európáról álmodom, melyben a Krisztus-követők tiszta élete ragyog, akik a más vallásúakra nem kényszerítik hitüket, de rájuk sem kényszerít senki semmit. Olyan Európáról álmodom, ahol a keresztények Krisztus melletti elkötelezettsége követendő példa és hajtóerő egy igazságos társadalomban, ahol Krisztust a megújult egyház zászlajára tűzi.

Őszintén remélem, hogy a pápa jelenlegi nagy népszerűségét, melyet elért a liberális és a nem krisztusi erkölcsök szerint élők között, egyszer csak felhasználja majd arra, hogy a tiszta utat mutassa meg nekik és Krisztust ragyogja. Őszintén remélem, hogy egyszer csak megtorpan és meglátja, hogy az egyházfőnek az egyház tagjait és Krisztus tiszta tanítását kellene védelmeznie, a Krisztus-követőket mély lelkeséggel vezetnie. Ekkor tudnék igaz szívvel úgy tekinteni rá, mint Krisztus földi helytartójára.

⁸ <https://www.facebook.com/ferenc.papa.beszedei.irasai/posts/856296041183875:0>

Szerecsenmosdatás? Apologetika? Közelítés az igazsághoz?

A cikk írója: **Marlon Janka**, az ELTE tanítóképző karán vizuális nevelés szakon művészettörténet tárgyban diplomázott Krisztus-ábrázolásokról. Eddig rövid írásai jelentek meg az [AQUILA Magazin](#)ban és a [Túllépés](#) első számában. 20 éve az AQUILA közösség tagja.



Vargáné Pável Márta

Szerecsenmosdatás? Apologetika? Közelítés az igazsághoz?

Mai világ

Érezhetjük, ez a világ a káoszok káosza lett. Franciaországban kamionos örült megöl csaknem 100 embert, egy napra rá a törököknél puccs lett, s nem tudjuk, mit hoz még a mai nap, vagy a holnap. Hosszabb távon végképpen kiszámíthatatlan a világunk helyzete.

Úgy tűnik specializálódott, gyilkos háború folyik a világban, ahol az örült terroristák - politikailag és tévesen értelmezett Isten felfogás, hódítás stb. miatt -, elmebeteg / elbutított, embernek nem mondhatók ölik a békés embereket, gyerekeket. S olyan harcmódot vettek fel, ami ellen tenni is nehéz, mert még a szomszédja sem tudja, hogy a jó pár éve bevándoroltban mi lakik, mibe fog, ki képezte ki gyilkolásra.

Elhárítás? Az én szememben - ez ügyben - egy gittegyletté degradálódott. Kijelentik, hogy megszüntetik a terrorveszélyt a franciáknál és aznap legyilkolnak egy csomó embert. Tragikomikus! Nagyon jól kitervezett pszichológia, s ez is kiszámított okos sátáni viselkedésre vall.

Nincsenek kapaszkodási pontok

Az emberek meg vannak zavarodva, főleg hogy a - szinte minden szinten lévő; politikai vallási stb. - vezetőik ezt segítik is. A napokban hallom az M1-en a külpolitikai szakértőt beszélni - idézni nem tudom, kb. ezt mondta: - a németek 70%-a már migránsellenes. A keresztények száma erősen csökkent, mert vallásuk nem nyújt erőt, védelmet, nem támaszt alternatívát ebben a helyzetben. Láthatóan a pápa nyilatkozatai - szerintem -, súlyosan rongják a keresztények önbizalmát, Egyházba vetett hitét és a világban betöltött helyzetét: fogadjuk be a migránsokat, meg ettől is,

Szerecsenmosdatás? Apologetika? Közelítés az igazsághoz?

attól is kérjünk bocsánatot stb. nyilatkozatai, komolytalanná teszi a keresztény életünket⁹ és csak csökkenti a keresztények számát¹⁰. Ferenc Pápa az Egyházunk helyzetén még rongál ahelyett, hogy javítana és *Krisztus nevében, csak az Ő szolgálatában* kiállna értünk. Elvárnánk, hogy a folyamatosan legyilkolt keresztények ügyében, hathatósan, erősen kiállna, nem törődve azzal, hogy továbbra is liberális jó fej legyen. Nem ezért van Pápánk! Igen, iszonyú nagy a baj, mert erősen a kereszténység erőtlensége mutatkozik meg, pedig ha hithűen kizárólag a Krisztus útján maradtak volna, akkor az Istentől kapott erővel már soha nem lehetett volna gond.

Anyaszentegyház

Itt most a világon kívül, a keresztény berkeken belülre gondolok, lassan kihűlt a helyünk. Nekünk van - s eddig 50 éves koromig, míg egy nagy csapást nem mértek rám..., azt hittem, hogy létezik - egy ANYASZENTEGYHÁZUNK. Aki nem keresztény, s nem ebben a hitben nőtt fel, nem is tudhatja mit jelent ez a szó annak, akinek vérévé tették. (Mikor megtudtam, nekem *nem* anyaként viselkedik az Egyházam, jobban fájt, mint valaha is gondoltam volna.) A tudat mélyén ebbe a szóba bele van ültetve a bizalom - ami most iszonyú fájdalmasan érint minket, hogy elveszett.

Nézzük ezt a fogalmat sorra: ANYA nem kell elmondani mit jelent. Ez az ANYA itt spirituális fogalom; tudatunkban tiszta, tévedhetetlen, biztos, hogy igazságos és szerető. Hívő ember joggal gondolhatta volna, hogy van, aki megvédi - a Ferenc Pápa Úr éppen az ellenkezőjét teszi..., szinte kés kerül a nyakunkra -, ha baja van az embernek, az anyához bújni lehet. Ez az anya lenne a Krisztus alapította Egyház, viszont jelenleg - véleményem és a többség szerint is - nagyon messze távolodott a krisztusi akaratától, és tapasztalatom szerint egyre messzebb megy. Mindig megkérdem, hogy merik ezt, vagy azt tenni, ami Krisztussal szembe megy pl. neokatekumenátusok engedélyezése, vagy a nagy ökumenikus összeborulás nagy liberalizációja ¹¹ stb.

SZENT; Ezen már kín vigyorral zokogni kell. Egyedül Krisztus és valódi szentjei a szentek pl. PIO Atya, vagy A. Szt. Teréz stb.. A többi e szentség háza alá állt be, és nyugodtan elmondhatom, búzlenek: a bűntől, a szennytől, az egótól, a kapzsiságtól, a perverziótól, a hazugságtól stb. Már a szentségre törekvés látszata is elveszett. Hogy lehet, hogy papok azoknak jó barátai, bólogatói - és nem szólnak, hogy 'megállni, ez nem Krisztus szerint való!' -

⁹ Még a hitetlenek szemében is.

¹⁰ . Nagyon pozitívan álltunk a Pápához megválasztása idején, de ez soha nem látott mélységekbe zuhant, főleg hogy az AQUILA erősen Krisztus központú.

¹¹ S ezzel egy csomó szent dolog elvesztése, vagy elhallgatása, a szentjeink léte, a valóságos Oltáriszentség, Szűz Anya tisztelet stb.

Szerecsenmosdatás? Apologetika? Közelítés az igazsághoz?

azoknak, akik házas emberekkel kezdnek ki, akik paráznák, akik nyilvánvalóan a politikai életben csalók, népet nyomorgatók.

Hogy lehet az javasolni, hogy pl. kérjünk mi bocsánatot azoktól, akik úton útfélen megszegik a tíz parancsot.

Új Egyház lett? Nekik mást mondott volna az Isten? Nem mondhatott mást, mert nem is tudnak vele beszélni, az egójuk miatt képtelenek mély hallgatásra, hogy lelkük mélyén megszólalhasson bennük az Úr! Akkor meg miről van szó? Mi történik, árulás történt, vagy már volt is? Nem csoda, ha megzavarodik az átlag keresztény, - aki meg nem, azt eltávolítják, hallgatásra ítélik, ősi módszer - ! Ez rég nem az, amibe akár 50 éve belenőttünk.

Ehhez az Egyházhoz már nem csatlakoznék. Elmenni nem tudok - csak a megjavításáért harcolni -, mert Krisztusnak fogadalmat tett világi szerzetes vagyok, mondhatnám terciarius és maradok is, s az az Egyház, amit Krisztus akart¹² annak vagyok része, hit-tanára, a tagja, aminek nevét most mindent szinten fellazítani akarók, birtokolnak. ¹³Küzdeni kell a valódi, régi Krisztus Egyházaért.

EGYHÁZ, ez a szó is sok eddig elemzett tartalommal bír, de vegyük a legegyszerűbbet, ami jelentheti, hogy egy akaratban, ami nem sokfelé szakadt, egy nagy családi „házban” élünk, ami a világot bevonja. Házban élünk, amit Isten tart fölénk és mindnyáján békében, biztonságban, közös egymást segítő szeretetben vagyunk¹⁴. Napjainkra az Egyházban egyik feltétel sincs meg.

Megdöbbenve láthatjuk, minden időben és helyen még a szerzetesi rendeken belül is voltak szeretetlenségek, betartások, súlyos feszültségek, nem egyszer irigységekkel, a hatalomvággal tarkítva. Csak egy közeli példa, lásd Szt. PIO Atya életét.

Tehát az Egyházon belüli szeretet működése sem valósul meg maradéktalanul, nemhogy a plebs körében, akik csak annyi tudást kapnak, amennyit jól rosszul megírt hittankönyvekből, vagy ezt ismertető egyházi embertől megtudnak, vagy amit egy-egy pap képességei szerint közöl velük, prédikál stb.! Ami manapság gyalázatosan kevés. Felkészületlenül halnak meg, nem is tudja a hívó: a felületes, ájtatos hit sehova sem vezet, vagy azt, hogy neki is lehetne a lelke mélyén Istennel kommunikálni, irányítást kérnie és kapnia.

¹² ... az nem megalkuvó, nem politikai és nem liberális...

¹³ /Napokban egy pap mondta nekem - mert vannak még igazak is...-, igazat ad, hogy a Krisztus ügye nem lett fontos az Egyházban, helyett a rang, a pénz és hatalom az, ami fontos/

¹⁴ /A mi AQUILA, Istennek fogadalmat tett Közösségünk így él./

Szerecsenmosdatás? Apologetika? Közelítés az igazsághoz?

Mennyire politikai, mennyire világi hatalomvágyó a katolikus római Egyház?

Ismertes – szinte általános jelenség - az összeesküvés elméletek gyártása, de azt is figyelembe kell venni, hogy nem zörög a haraszt, ha nem fúj a szél.

Pár fontos dolgot az elején rögzítsünk le.

A katolikus Egyház Jézus Krisztus ittléte után, az Ő *alapító akarata szerint lett*; (ami nem szó szerinti, hogy 'alapítsatok egy katolikus egyházat', hanem) az az utolsó vacsora mondatai és hogy a világba küldi az apostolait azzal az örömhírrrel¹⁵, amit Ő adott, hogy terjesszék stb. alapján mondhatjuk el.

Így összességében mégis akarata szerint való, hogy legyen egy Érte, tetteit emberek közé elvivő, evangelizáló szervezett egység, ami minden néppel megismerteti Jézus Krisztus megváltó, haza-váró tettét. ¹⁶ No persze abszolúte nem Jézus Krisztus akarata szerint való, hogy ne kizárólag Érte működjön, hogy engede-
nyek legyenek az általa elmondott parancsolatok betartása felett, vagy hogy magukat szolgálják azok, aki állítólag Isten szolgálá-
tára szegődtek. Az sem akarata szerint való, hogy a politika irá-
nyítsa döntéseiket, vagy pénzes, vagy egyéb módon meghatározó
egoista, hatalmaskodó csoportok. Csakis Isten/Jézus Krisztus le-
het az irányító, s teljes mértékben aszerint, amit Ő ittlétekor nekünk adott. Aki valódi irányítója az Egyháznak egy millimétert sem merne eltávolodni a krisztusi akarattól, parancsoktól.

A *Szentlélek Úristen* nem kihagyható a katolikus Egyház működéséből. Amennyi hibával működött az elmúlt két évezredben és jelenleg is, már rég holt hamvában sem lehetne. A sok tévedés, gyűlölködés, hatalomvágy, az Úristen igazi szolgálatának elhanyagolása stb. ki kellett volna, hogy végképpen ábrándítsa a tömegeket magából. De akármit is tesznek - persze jobb lenne és követelem is, hogy dolgukat tegyék, ami kizárólag Isten szolgálata a maguké helyett -, a Szentlélek nem hagyja magát, s a hívők millióinak lelkében munkálkodik, akár az egyháziak ellenében is. Az ember a Szentlélek temploma, ezt figyelemben kellene tartani. Isten legyőzhetetlen.

Ma sajnos egyre többet hallani; hisznek Istenben, mert van, de utálják az Egyházat a papokkal együtt, s ekkor sorolják a sérelmeiket, amiket magam is megélhettem, s tudom, sokban igazuk is van. Így nem tudom azt mondani, hogy papokkal minden rendben van, mert nincs, inkább azt, hogy még vannak köztük Istennek tetszőek is.

Vissza a Szentlélekre. Nagyobb az ereje, mint gondolnánk. Áttör minden gáton, és munkálkodik a lelkekben, Isten nem bízhatja

¹⁵ És ma is küldi!

¹⁶ Mi (AQUILA) ehhez a Krisztus akarata szerint működő, amit tőlünk megkövetel halálig hűek leszünk. Mást nem is tehetnénk.

Szerecsenmosdatás? Apologetika? Közelítés az igazsághoz?

az ügyét csak emberekre (nagyon is jól tudja, milyen instabil, nyomoronc az emberi természet) az Ő minket visszakapni akaró elhatározását. Az ember (magam) mindig meghatódik azon a nagy igyekezeten, ahogyan Isten ismerve az embert mégsem utálta meg, hanem válogatott módokon harcol értünk.

Vannak és voltak *vértanúk*, hős papok, szerzetesek, hívő emberek, akik simán meghaltak Istenért, inkább meghaltak, mint áruelőkkel válnak. (Azoknak ma is el kell gondolkozni, akik egy kis pénzért, szerelemért, rangért úgy kidobják az addig így vagy úgy megélt hitüket, mint egy rongyot, nos ezek is mélyen áruelők, meglesz a megérdemelt „jutalmuk”).

Vannak *szentek* - mondom valódi és nem politikai szentek -, akik évszázadokon át világítanak Isten nevében. Őket bárhogyan is próbálták megsemmisíteni /indexre tenni, nem ment, pl. Prohászka Ottokár püspök, akit a mai napig nem fogadnak el szentnek, pedig csak Isten lelkével kellene olvasni, tudnák, hogy az. Vagy ott van Mindszenty bíboros, aki annyit kibírt Istenért, ami több tucatnak is sok lett volna. Ilyen a sokat szenvedett, börtönben meghalt erdélyi Scheffler János püspök, akit nemrég boldoggá avattak.

Igen, nem szabad elfeledni, hogy a sok negatívum mellett vannak kiváló, követendő, szent emberek, akár magyar, akár világviszonylatban, akik mindenkor, mindent túlteljesítve megtették a kötelességüket Istenért, még akkor is, amikor az Egyház sunnyogott. Lásd C. d. Teilhard a háborúban.

Az alábbi videót olvasva /nézve sok minden: elképedés, felismerés, de indulat képződött az emberben.

(<https://www.youtube.com/watch?v=Q6h-vfwdVek>)

Előzetesen három észrevételem:

Nem kellene *Szt. Ágoston* ilyen dolgokba belekeverni. Az Egyházról inkább elhiszem, hogy politikai hatalmi manőverekbe kezdett, mint *Szt. Ágoston*ról, aki annyit küzdött a hitéért, ő biztosan nem politikai áruelési okokból térített, hanem mert a lelke nem volt személyválogató és erre vezette. Ha lettek volna a katolikus Egyháznak a mohamedán vallást létrehozó céljai, akkor sem tudhatta *Szt. Ágoston*, mert biztosan ilyenbe - gerinces ember révén - nem megy bele.

Assisi Szt. Ferenc. Ugyanez áll rá, hogy igyekszik a film Őt is befeketíteni. Ha az Egyházáért - amit minimum úgy szeretetett, mint mi - elment diplomáciai tárgyalásokat folytatni, akkor így látta jónak, de biztos, hogy semmiféle áruelésben, „cigánykodásban” nem vett részt. Ő ettől *Szt. Ágoston*nal együtt sokkal tisztább, misztikusabb ember volt.

Szerecsenmosdatás? Apologetika? Közelítés az igazsághoz?

Végül a *Fatimai Szűz Anya* befekettítése.

Nem voltam ott, nem tudom, hogy XII. Piusz Pápa mit látott, s mit nem. Nem tudom politikailag mennyire volt jó ez a jelenés az Egyháznak? De akármi is volt, Istennek van humora. Ha annyi ember odamegy és hisz - s mindegy mivel lett, vagy nem lett megtévesztve a hívő nép - Isten az embert nézi, meg azt, hogy Őt keresik. Hát – hacsak isteni tervekkel nem ellentétes - ott lesz, és lesznek valódi csodák. Ha Istent sokan hittel keresik, Ő válaszol. Itt is. Teljesen mindegy, milyen indíttatásból - a hívő emberek lelki csatornát nyitnak, akár egy szobor körül, akár egy jelenésben, mint Fatima. Az igaz, ha nem illik bele valamiféle egyházi tervbe, vagy ki tudja mibe..., ha vért izzadnak is a keresztények, akkor sem fogadja el a Vatikán a Mária csodát, lásd: Medjugorje, vagy Jánoshidai síró Szűz Anya stb.

<https://www.youtube.com/watch?v=Q6h-vfwdVek>

Ebben a videóban *Alberto Rivera ex-jezsuita* nevével fémjelzett hipotézis lát napvilágot, hogy a Vatikán hozta létre az iszlám válást?

Nincs elég tudásom ahhoz, hogy ezt minősítsem olyan értelemben, hogy autentikus-e vagy sem. Olyan tapasztalatom, tudásom, ismeretanyagom van, ami pár háttér információt, és vélemény adására némi jogot adhat.

Az biztos, hogy politikai, hatalmi törekvések mindig is voltak a Vatikánnál. Ez egyrészt kell is, de másrészt túl is lőnek a célon, nem isteni okok miatt. Hogy a mohamedán vallás létrehozása hogyan illik bele ebbe a képbe? Nekem nem teljesen logikus az amit láttam, amúgy nem hinném, hogy így lenne, és a filmmel sem győzött meg.

Mostani helyzetet nézve minimum háromféle variáció lehet:

- nem igaz,
- ha igaz is lenne, akkor a bumeráng visszaszállt,
- vagy ezzel megmagyarázható lenne *Ferenc pápa felháborító migráns pártfogolása*. Amivel súlyosan veszélyezteti az európai kultúránkat. Nem hinném, hogy ne bírná felfogni: a túl sok másság az egész rendszert bedönti, s ez már látható a franciáknál történetek során, s a németeknél is a katolikus templomok lerombolása és a helyükön mecsetek építése stb..! Belátható lehetne a rengeteg migráns behívogatása, szellemi támogatása a keresztény életünket, a hívő emberek életét súlyos következmények elé állítja, mégis ezt teszik. Erre magyarázat lenne, a 'mohamedánokat mi hoztuk létre' esemény.

De ezt a variációt nem tudom elhinni, inkább azt, hogy a köznép által nem tudott, másfajta ronda dolgok vannak a háttérben, de ez sem jó.

Szerecsenmosdatás? Apologetika? Közelítés az igazsághoz?

Akármi is a helyzet az igaz keresztényeknek *tenni kell* az életükért, a hitükért. Nagy baj, hogy a keresztényeknek az európai békében elment az óvatossága – válogatás nélkül mindenki csak a telefonját nyomkodja úgy, mintha az élete függne tőle..., pedig pont ez is fogja halálba vinni az embereket... -, mert már nem eléggé virulensek, nem eléggé hívók, elkényelmesedett, alvó nép-ség lettek.

A keresztény nem támadhat, de védekezni, előrelátóan cselekednie kötelessége, mert ha nem teszi az öngyilkosság és az bűn!

Egy pap az mondta nekem; *nem kell aggódni, Isten velünk van, megsegít.* Kissé felfortyanva megkérdeztem; akkor pár száz év óta heti hol 100 fő, hol 10 000 fő keresztény megölésekor miért nem volt ott, miért nem vette ki kezükből a gyilkos szerszámot? Miért nem akadályozta meg? Nekünk nem aludni, nem tehetetlenkedni, hanem *tenni kell*, hogy Isten is segíteni tudjon a saját szabad akaratunk megsértése nélkül, mert Ő senkit sem fog megerőszkolni. Ha tétlenül hagytuk a dolgokat eddig menni, akkor lesznek következményei, mert a negatív erő vérszemet kap.

A. Szt. Teréz is tudta, hogy *az ördög fél a határozott lelkektől*, de ezektől az aludttejektől, akiké ma a keresztények lettek, nem fél, hanem megöli őket. Ébresztő! Harcra fel! Ha nem mutat hitünk sem erőt, sem védelemi lehetőséget, ők megteszik, Isten pedig nem fog odaugrani, hogy erőszakkal juszt is segítsen. Okosnak kell lenni, és óatosan élve, figyelve kikerülni vagy megakadályozni a baj bekövetkeztét. Látható, ez az, amit ma nem tesznek, sőt a Pápa is inkább altat, mint segítené!

Uo. „*A sátán egyetlen módon tudott e nagy előrenyomulás ellen tenni, mégpedig úgy, hogy létrehozott egy ál-Krisztust követő val-lást, amellyel lerombolhatta Isten munkáját.*” A film az ál-Krisztus követőknek a romai kat. Egyházat gondolja. Ezt sem merném így mondani. Aki ezeket szerkesztette nagyon nincs tisztában sok egyháztörténelmi dologgal. Pl. azzal, hogy az Egyházon belül, az idők folyamán *soha nem volt* a világ különböző részein élő püspökök között teljes egyetértés, különböző iskolák, felfogások voltak. Ezt mutatja a zsinatokon hozott döntések elemzése is. Így ilyen kollektív összeesküvés is elképzelhetetlen, maximum kis csoportokban. Ez az évszázadok alatti hitviták, a könyvtárnyi irodalom, vélemények és ellenvélemények ütköztetéséből is kiderül. Jelenleg is van több erős megosztó góc, az egyik ilyen:

<http://www.magyarkurir.hu/hirek/megosztott-x-szent-piusz-tarsasag-vatikannal-valo-megegyezes-kerdeseben>

Megosztott a X. Szent Piusz Társaság a Vatikánnal való megegyezés kérdésében.

„Mint írták, szerintük a II. Vatikáni Zsinat nem csak részleges hibákat vétett, hanem úgy, ahogy van, „*az ész totális perverziója*” volt, és a szubjektivizmusra alapozott új filozófia mellé állt.”

Szerecsenmosdatás? Apologetika? Közelítés az igazsághoz?

Az Egyház hierarchikus, de maga a püspökök között - akik egyenrangú apostoli utódok - nem diktatórikus, nem is tudná megtenni, nincs hozzá elég szerkezeti egysége.

Az igaz, hogy voltak ilyen meg olyan pápák is. De voltak szentlélek is, akik - ha ez igaz lenne - egy folyamatos megalkuvásba *nem mentek volna bele*. Mivel már az előzőekben leírtam, a Szentlélek működését semmiféle földi ármánykodás nem iktathatja ki, mert egyszerűen kevesek hozzá. Ezt be kell látni. Az is valóság, hogy ha valaki ilyet szerkeszt az messze nem biztos, hogy igaz hitbuzgalomból teszi, és akkor a Szentlélek erejét egyszerűen kihagyja a számításai közül.

Uo. "A római katolicizmus megerősödött, de nem tűrt meg semmilyen ellenkezést. *A Vatikánnak ki kellett találnia egy hathatós fegyvert, mely megsemmisíthetné mindazon zsidó és igaz Krisztust követőket, akik elutasítják a római katolicizmust.*" Ez is részben igaz a kiközösítés, kiátkozás stb. működik. Okai eléggé vegyesek, hitvédelem, politika, meg nem értettség, új szemlélettől való hisztérikus félelem stb. Ma ritkábban, de ez valóban van, helyette inkább egy finomabb, de ravaszabb, az agyonhallgatás működik. Hathatós fegyverek ezek szinte mindenki ellen, aki másként mer gondolkozni.

Ilyen áldozat sok van, és sok olyan, ha időben meg nem hal, akkor Ő is így jár. Sokat vesztettünk Philónnal, Origenész sok értékes műve „veszett el”, nem tudhatjuk mennyi írás és kiktől tűntek el végleg, hogy az egyfajta dogmatikus szemlélet megmaradhasson, aminek ma tisztán látszik, sok hibája van. Át kellene nézni, kiszanálni és csak az élő valóságokat kellene megtartani. Ilyenekkel kellene foglalkozni, nem egymással.¹⁷

Máriával kapcsolatos vélt párhuzamok. Nem szabad azt sem elfeledni, hogy a keleti népeknél valamiféle istenanyaság tisztelete lásd; hinduizmus, buddhizmusban is divik. Érdekes párhuzamok, hogy egymás mellett vannak mohamedán, keresztény, sokszor zsidó templomok is. Valóban figyelemreméltó a sok hasonlóság is, ami a Koránban és a Bibliában van.

Viszont az eddigi elgondolás is megállja a helyét, miszerint Mohamed már ismerhette a keresztény tanításokat és maga szája íze szerint válogatott is belőle. Ugyanakkor ismerhette a buddhista vallás elmeit is, könnyű volt a Vatikán nélkül is létrehozni egy

¹⁷ Szinte hallom, ha egyházi valaki olvassa az írásomat üvöltözik - volt már rá példa!!!!... -, hogy jövök én, a világi nő ehhez az íráshoz. Egyszerű. Istennek fogadalmat tett ember vagyok, aki heti 3-4x leülök és Istennel kommunikálok, ami azt jelenti, nem én beszélek (sőt áhítattal hallgatok) hanem Ő. Ha valaki ezt teszi, és neki mást mond Isten, elfogadom, de ha nem tud beszélni Istennel, akkor inkább talán hallgasson, mint támadjon. Így nagyon nem érdekel, mit dühöngnek össze miattam, idézem A. Szt. Terézt: „*Ha Isten a tiéd, semmid nem hiányzik: Isten egyedül elég!*” S nekem is elég.¹⁷

Szerecsenmosdatás? Apologetika? Közelítés az igazsághoz?

harmadik vallást. Nem tisztelnem elismerni vagy nem elismerni a mohamedán vallás igaz voltát, csak gondolkodom.

Azt vallom, hogy az Isten sokféle módon közelít az emberekhez, s ha ezt felismerik, akkor egymás hitét tiszteletben tartva élnek. Nem megszüntetni akarják egymást, nem gyűlölködnek, hanem közös szeretetben élnek meg a hitüket.¹⁸ De sok dolog elgondolkoztató, amik tények¹⁹: nem akarom azt hinni, és nem is azt írom - hogy az egész mohamedán vallás ennyire elferdült volna.

Hiszen legalább tízszer voltam turistaként Törökországban, nagyon kedvesek voltak, senki nem bántott. Eddig semmiféle ellenérzésem nem volt a mohamedánokkal szemben, s tiszteltem a kitartásukat. Ugyanakkor az ISIS és hasonló gyilkos alakulatok is mohamedánnak veszik magukat és ALLAH szóval a szájukon ölnek, s ezzel rongálják az emberekben az összképet. Ahogyan a katolikusok keresztes hadjáratai sem voltak teljesen jogosak, ők pedig semmiképpen sem az, bárki is teszi! Mindenkinek küzdenie kell a ferdülések ellen, úgy - szerintem - a mohamedánoknak is ki kellene magukból vetni a gyilkosokat, bármilyen ideológiából is teszik. Ergo nem az egész vallással van bajom, mindenki szemléletét, vallását tisztelnem, hanem az erőszakossággal, gyilkolással, a szabad akarat veszélyeztetésével.

Amiben biztos vagyok: Egy Isten van, aki a szeretetet, és az Ő lelke van bennünk. Isten soha nem engedné egy ember megölését²⁰ sem, és másodrangú eszközként kezelését sem; mint a nőkét, sem kisgyermek (értem alatta kiskorúak) szexuális használatát, sem vallási kizárólagosságot, mert a szabad akarat Istennél alapállás. Nos, akik ezeket megszegik, ott baj van. Vagy lett nekik egy másik Isten, ami nem lehet, ez súlyos tévedés lenne, vagy rosszul vették az égi „adást”. Ugyanis a tetteink minősítenek minket.

Uo. *„Mohamed látomásai a szűz Máriáról nagyban megegyeztek a római katolikus doktrínákkal.”* Ez még elgondolkozhatóbb, mert mi nők saját bőrünkön tapasztalhatjuk, hogy Egyházban

¹⁸ A nagy keresztény ökumenizmusban is ez zavar. Lehet, tegyék, Akármilyen színű „ruhában” is van, és jól érzi magát benne, felöltözöttnek érzi magát (lelkileg) nem fázik, akkor legyen abban. Ha valaki pl. protestánsként akar lenni, tegye. De se a katolikus, se a protestáns ne akarja megkurtítani az eredeti hitét a másik miatt, azzal a téveszmével, hogy „békén éljen”. Ez nem béke, nem szabadság, hanem megalkuvás.

¹⁹ Eddig tiszteltem, mint egy vallást, élveztem hajnali éneküket stb.! A mostani sok eszetlen gyilkosság, keresztények fenyegetése stb. elgondolkodásra késztetett, és így jutottam el eddig.

²⁰ Bármiféle ideológia, ami ezt támogatja, merő hazugság! Az nem Istentől való.

Szerecsenmosdatás? Apologetika? Közelítés az igazsághoz?

még mindig senki kategóriában vagyunk²¹, ilyen segéd feladatokat elláthatunk, mint gyerekeknek hitoktatás, vasalás, takarítás, díszítések, papnak segédkezés stb.

Érdekes, a mohamedánok is másodrangúnak tartják a nőt (amúgy a zsidók is), erős a párhuzam, ennél is furcsább, hogy ennek ellenére Szűz Mária uo. „Mohamed azt írta lánya halála után, hogy „az összes nő közül ő a legszentebb a Paradicsomban, közvetlenül Mária után”...” Mária 34 x szerepel a Koránban, jóval többször, mint az Újszövetségben. - Mária az egyetlen nő, aki név szerint szerepel a Koránban.”

Szép sorok, de egyik vallásban sem, illetve mindkettőben közösen nem számít a nő, mint egyenrangú ember. Ezzel a problémával többek közt már Avilai Szt. Teréz is vívott.

Uo. „Cardinal Bea a vatikáni eligazítás alatt azt is elmondta, hogy a két fél, tehát a muszlimok, és a romai katolikusok, megegyeztek abban, hogy közösen megállítják és elpusztítják, közös ellenségük, a Biblia-hívó misszionáriusok (Krisztust követők) minden erőfeszítését.” Kissé megremegtem, mert pár éve tanuk előtt egy főpap azt üvöltözte nekem: 'ne merjek a Bibliára hivatkozni, mert abból minden kiolvasható, meg az ellenkezője is.' Ezen azóta is csodálkozom. Vagy 25 éve egy másik pap A. Szt. Teréz művével verte nekem az asztalt: 'hogyan merek az Ő stílusában írni és gondolkodni, ez csak neki (Teréznek) adatott meg.'

Tényleg, hogy is merek...?

Nagyon jó, az Egyház szerint a kinyilatkoztatás kora lejárt - szerintem meg nem -, eszerint Isten sem beszélhet többet, meg ne szólaljon, mert szerintük ez már nem érvényes, hátha el merné mondani: ez rég nem jó így ...! Érttem a dolgok lényegét, okát ugyanis pl. sok „megszállott” önjelölt élményét is küszöbölik ki ezzel. A Szt. Teréz pártfogoltja / lelki gyermeke sem teheti a dolgát, mert egy pap megtiltaná, ja persze, ha szót fogadnék nekik, de már rég nem tehetem.

JÉZUSRÓL NEVEZETT SZENT TERÉZIA

ÖSSZES MŰVEI Önéletrajz 107 o.

Azért is, amíg csak Kegyelmed nem talál valakit, akinek e téren nálamnál több tapasztalata van és jobban érti a dolgot, tartsa



²¹ Akkor is, ha papság hiányában már-már üresek a templomok. Inkább ne legyen pap – szerintük -, mint nő lehessen azzá. Mekkora tévedés!

magát csak ehhez. Ha olyanokra akad, akik éppen csakhogy elkezdtek élvezni Istent, s azt hiszik, hogy nagyobb hasznukra van és jobban élveznek, ha maguk is igyekeznek előbbre jutni, ne higgyen nekik. Ó, mennyire ért ahhoz az Úristen, hogy ezen kicsinyes igyekezeteink nélkül is észrevétlenül odalépjen hozzánk, s akármit teszünk is, elragadja a lelkünket, úgy, mint ha egy óriás kapna föl egy szalmaszálat. Itt azután nincs ellenállás!

Konklúzió

Sok zavar van, és az Egyház nem méltatja az embereket a kommunikációra. Pont ezért sok félreértés van a hitetlenek és keresztények között is. Így, csinált elméletekkel pótolhatják az emberek azt, amit nem értenek. Össze kellene szednie magát az Egyháznak²², Valódi, krisztusi erőt kellene mutatnia. Illetve úgy élni minden kereszténynek, hogy Istent joggal tudhassuk mögöttünk és látszódjon a lelki erő, amit Isten visszaad a kiürült lelkű híveinek.

Prohászka Ottokár: Legyetek világító emberek Pünkösöd után IX. vasárnap

Mit akar az isteni Megváltó tőlem? Ezt akarja tőlem: Kérlek, iparkodjál abban, hogy világító lélek légy a nagy hitben. Iparkodjál, hogy a te szent áldozásodba úgy állítsd bele a világ sötétségét, hogy győzzél.

A cikk írója: Varga Péterné/ Pável Márta, katolikus hittanár, az AQUILA Párt elnöke, 25 éve az AQUILA kat. közösség létrehozója és vezetője. Két könyve jelent meg (*Akinek füle van a hallásra, az hallja meg*, valamint *A misztikus teológia alapjai*) és egy *Hazafelé* címmel folyamatban van. Publikációi megtekinthetők a www.aqp.hu valamint a <http://www.sasmarta.eoldal.hu> oldalon.



Szeibert Márton

Az alábbi dolgozat az Aquila szervezésében tartott egyik teológiai kurzusnak volt a jegyszerzés feltételeként kiadott házi feladata.

A csoda lényege, igazi felfogása

Mit okoz az emberben? Kell-e a csoda?

Mi az a csoda? Sokan, sokféleképpen definiálják. Hétköznapi értelemben akkor mondjuk valamire, hogy csoda, ha az a megszokottól eltérő, ha nem tudunk rá természettudomá-

²² Sajnos ebben nem reménykedem, inkább abban, hogy Isten kis csoportokon át menti meg az Egyházát.

nyos magyarázatot adni, ha a jelenséget nem tudjuk megismételni, mint valami kísérletet. A mai tudomány a megismételhető jelenségekkel foglalkozik, amikből általánosító következtetéseket von le (modellt alkot), majd az általánosítást (modellt) felhasználja egy másik jelenség értelmezésére, vagy egy tervezési feladat megoldására. Minél több jelenség magyarázható egy modellel, annál „jobb” a modell. A csodák tehát első megközelítésben azok a jelenségek, amik nem illenek bele a ma használt modellekbe, de nem is használhatók fel arra, hogy a segítségükkel módosítsunk a modelleken, mert a csoda nem fog a kedvünkért megismétlődni, és ami csak egyszer-kétszer történt meg az emberemlékezetben, az nem elegendő arra, hogy belőlük általánosító modelleket alkossunk.

Ezen a szinten áll meg egy mérnök, és nem foglalkozik többet a csoda kérdésével. Mi azonban továbbmegyünk.

A csodákat különböző csoportokba oszthatjuk aszerint, hogy hol találoztunk velük: „Istenekkel” kapcsolatos, szentélyeknél előforduló csodák; mágia, praktika, más dimenziók lényei által történt csodák; karizmatikus emberek által történt csodák. De megkülönböztethetünk csodákat aszerint is, hogy mi a csoda valódi előidézője: hit okozta csoda; más lények által létrejött csoda; Isten csodája; hipnózis, tömeghipnózis; természettudományosan magyarázható, de a befogadóban mégis csodaként megélt csoda; stb.

Látható tehát, hogy a téma nagyon sokrétű. Helyezzük a csoda fogalmát magasabb szintre: a csoda nem a fizikai világban megfigyelhető jelenség, hanem a lélekben lejátszódó, Isten kegyelme folytán létrejövő, az emberi nyomorból felszabadító átalakulás. Ennek az átalakulásnak persze elindítója és következménye is lehet egy-egy fizikai jelenség, de nem a jelenség maga a csoda. Tehát a csoda igazi felfogása az, ha arra, mint lelki valóságra tekintünk, nem pusztán egy, a fizikai érzékeinkkel felfogható jelenségre. Ezekre az igazi csodákra (megtérés, semmiből születő új remény, bűnök megbocsátása stb.) szüksége van az embernek.

Jézus Krisztus személye hogyan értelmezhető a csodák fényében? A csodák elemzése mivel vitt közelebb Hozzá?

Ebben a helyesebb csodafelfogásban Jézus Krisztus maga a legnagyobb csoda. Ő az, aki megszabadít minket „önmagunktól”. Jézust és a többi csodatevőt az választja el egymástól, hogy Jézusban nincs semmi bizonytalanság. A próféták csodái a próféták küldöttségét igazolták és Istenre mutattak. Jézus csodái szintén Istenre mutatnak, de mivel Jézus Isten, így amikor az Atyára mutat, akkor önmagára mutat, és úgy lép fel, mint Út, Igazság, Élet,

mint Kapu, mint egyetlen lehetőség az üdvösséghez, mint a Logosz maga. Így aztán nem meglepő, hogy minden bizonytalanságtól mentes. Ő és az Ő csodái „az Isten Országának kezdete”, illetve annak a „bevezetője, beköszöntője”. Legnagyobb csodája, mely bizonyítja istenségét a feltámadás csodája.

Mivel az igazi csoda az ember lelkében játszódik le, így a szabad akarattól is függ, hogy kiben mennyi csoda zajlik le. A csodát meg kell engednünk, függetlenül attól, hogy ez az engedélyezés általában tudattalanul játszódik le bennünk. Így Jézus Krisztus, mint legnagyobb csoda elfogadása is a szabad akarat kérdése. Vannak olyan hibás teológiai cikkek, amik próbálják minél tudományosabban megalapozni a hitet, de fejtegetésükben sokszor Jézus Krisztus személye az az alap, amiből a logikai lánc kiindul. Mivel Jézus Isten volt, ez nem tűnik nagy hibának, ugyanakkor mégis az emberi gőgöt tükrözi, mely úgy tekinti a Fiú megtestesülését, mint olyan szükségességet, amit az embernek feltétlenül meg kellett kapnia. Helyesebb az a rahneri megközelítés, mely a hit alapjait nem Jézusba helyezi, azaz helyesebb az, amikor Jézusra, mint a legnagyobb csodára tekintünk, nem pedig valami olyasmire, ami determinisztikusan bekövetkezett. Ez a csodaként való szemlélés hálaára nyitja az embert, a hála pedig segít átistenülni. Ha pedig Jézus ilyen hatást kelt bennünk, akkor minden csodája, mely az Evangéliumban olvasható, meg amiket személyesen átélünk is ilyen hatást fog kelteni bennünk. Így ennek a tantárgynak, a csodák elemzésének nagy hatása van, mert a csodákat és Jézus Krisztus személyét együtt emelik fel magasabb megértési szintre.

Jézus Krisztus kenyérszaporításai

Kenyérszaporításról hét helyen olvashatunk a Bibliában. Az elsőt Elizeus csodái között (2Kir 4,42-44). A maradék hatot pedig az Evangéliumban. Kettőt-kettőt Máténál és Márknál, egyet-egyet Lukácsnál és Jánosnál (Mt 14,13-21; 15,32-39; Mk 6,31-44; 8,1-10; Lk 9,10-17; Jn 6,1-15).

Elizeus történetében szembetűnő a hasonlóság az Evangéliummal. Mind a hét helyen kiemelik, hogy több kosár maradékot szedtek össze. Az Ószövetségben azonban egy fontos rész kimaradt, ami viszont mind a hat evangéliumi részben központi helyet foglal el: mielőtt Jézus odaadta tanítványainak a kenyeret és halat, előtte hálát adott és megtörte. Ez a hálaadás valami módon

mind a hát részben feltűnik. A hálaadás görögül eucharistia, mely szoros értelemben az Oltáriszentségre utal, így nem csoda, ha a kenyérszaporításban Jézus önmagát odaadó szeretetét tapasztaljuk meg, hasonlóan, mint a Szentáldozásban. Ne felejtsük el, hogy a Szentáldozás nem pusztán az ostya magunkhoz vétele, hanem áldozáskor önmagunkat kell odaadnunk Istennek, így adva neki hálát, és így fogadva be az Ő szeretetét. Ez történt a kenyérszaporításkor is, ahol a tömeg étel és ital nélkül követte Jézust, magukkal nem törődve nyíltak meg előtte. Ebben az állapotban adta nekik Jézus az isteni ételt. Így tehát egyértelmű, hogy a kenyérszaporítás előképe a Szentáldozásnak, és nem csak előképe, hanem ott mindannyian Szentáldozásban részesültek. Ha ma helyesen éljük meg a Szentmisét, akkor abban az élményben részesülhetünk, amiben akkor ott a tömeg.

Az Egyház ezt a csodát az „ajándékozó csoda” kategóriába sorolja. Nem hiszem, hogy túl sok értelme van ezeknek a kategóriáknak, bár valóban ajándékról van szó.



Kép: saját fotó Jánoshidai síró Szűz Anyáról

Mivel Máténál és Márknál két kenyérszaporítás is szerepel, így biztosan tudhatjuk, hogy legalább kétszer művelte Jézus ezt a csodát, de az sem kizárt, hogy többször. Valószínűleg Lukács és János nem tartotta fontosnak, hogy arra pazarolják a papírt, hogy kétszer leírják ugyanazt a történetet. A körülmények mind a két kenyérszaporításnál hasonlóak: Genezáreti-tó környékére mennek bárkával egy elhagyatott helyre. Egy-két evangéliumi részben azt is írják, hogy hegyre mentek

fel. Az elvonulás persze nem sikerült, mert a tömeg követte őket.

A csoda után pedig bárkával távoznak (az első kenyérszaporítás után Jézus a vízen jár). Jézus vízről való érkezése nagyon szép kép, mutatja az istenség földre születését. A hegyre való felmenetel jelzi az isteni közelséget, előremutat a színeváltozásra, majd az éjszakai vízen járás szimbolizálja, hogy legyőzte a halált. Így ez a hármas kép magában foglalja az egész Jézustörténetet. Nem meglepő, hogy ez a három kép együttesen csak Jánosnál szerepel.

A cikk írója: Szeibert Márton (27 éves), mérnök, az AQUILA Párt tagja, aki 8 éve végez önkéntes tevékenységet az AQUILA szervezésében. A teológia, filozófia a kedvenc hobbijai közé tartozik. Egyéb írásai az [AQUILA Magazin](#)ban olvashatók



Vargáné Pável Márta

Elragadtatás – TRIBULÁCIÓ - pretribuláció?

Divatos a téma.

Nagyon felkapott lett az elragadtatás kérdése, sok írás, film foglalkozik ezzel a témával, amit ebben az írásomban magam is elemezni szeretnék, mert sok valótlan és katasztrofális butaságok halmaza hangzik el.

Nem kívánok a Jelenések könyvére alapozni, mert teológián anno egyik tanár előadásán elhangzott - amivel magam is egyetértek -: aki zavarosban akar halászni, ebből merítse az információit. Ezzel együtt kanonizált írat, nem szólhatok egy szót sem ellene. Viszont ha valaki egy kicsit is ért az egzegézishez, vagy lehetősége, képessége van, hogy összehasonlíthassa a különböző Biblia fordításokat, már meglepő eredményre juthat. Nem beszélve arról, hogy a protestáns beütésű vallások erélyesen és sajátosan értelmezve, sokszor keresztény dogmát ismerőnek talán ferdítve magyarázzák azt, ami le van írva.²³

Rögtön az elején megkérdezem lesz-e elragadtatás?

Válaszom, nem hinném - abban a formában, ahogyan tömegesen várják -, szinte biztos vagyok benne, hogy olyan és úgy nem lesz. Okait alábbiakban sorolom.

²³ Itt nem térek ki nevekre, okokra, bőven megtették ezt mások.

Várákozás pszichikai okai?

Lehet, hogy az emberiség érzi a baj közeledtét, ezért szaporodott meg ezzel a témával való foglalkozások száma. Lehet, hogy ez emberiség kollektív lelkiismerete támad, mert visszajelzi, hogy humánus, társadalmi, erkölcsi stb. szempontokból nem jól működik ez az egész. Az időjárás mára agresszív változása jogos félelmet ébreszt, és ekkor valahogyan mindig előtérbe kerül a hitvilág, ilyen-olyan megközelítése, nem ritkán babonás szinten.

Az már szakemberek körében is ismert, hogy a mai jóléti világ megtartása is gondot okoz a jövőben, nem hogy ennek lényeges, tömeges emelése, amit már nem is várnak. Mivel a jóléti szint további növelése nagyon keveseknek adatik meg /örülhetnek, ha megtartható lehetne/, azok is meg fognak zuhanni, akiknek eddig „jól ment”, ez csak idő kérdése. Jó lenne visszavenni az emberiségnek magából és normális, naturális élethez kell ismét visszaközelíteni. „Kívülről” és józanul szemlélve úgy látszik, nagyon elvetettük a súlykot. S ez egyre nehezebb lesz, mert a modern=hitetlen embernek a kapaszkodói Istenben már rég eltűntek, rá fog jönni, hogy saját magára - igaz eddig sem, csak úgy tűnt, de ezen túl meg végleg - nem számíthat.

Két fő - és egy alap erkölcstelenedési - veszély van, s egyik generálja a másikat: klímaváltozás és migráció.

Felmerül - kimondva vagy kimondatlanul - a kérdés, ráfordultunk a végidőkre?

Sok-sok más kérdést is felvet ez a téma.

Elgondolkodtató, hogy a Bibliai és egyéb szentnek tűnő könyvek sejtetései alapján, igaz lesz-e, hogy Isten kimenti az övéit. Ettől nagyobb kérdés, hogy mennyire értelmezhetőek szó szerint ezek a „jövendölések”, vagy csak lelkileg kell értelmezni. Magam az utóbbira hajlok.

Hiszem, hogy a Biblia szavai igazak, de az értelmezés nagyon szükséges és lényeges dolog, ami egyházi, szakemberi feladat. Az az ember sajátossága, hogy mindig bújni szeretne, valami anyapa képet kreál, aki majd ha nagy baj van, megvédi. Hívóknak Isten a védelem - ez természetes és nem is önbecsapás, ahogyan sok hitetlen vélné -, de a szabad akarat kérdése is súlyosan szerepel abban, hogy mennyire bírja megkapni az emberiség ezt a „védelmet”.

Mi az, hogy elragadtatás?

Ha pl. szó szerint kellene érteni, hogy valaki hirtelen, már rég a szíve/lelke hazavágyódásától hajtva fénnnyé válva eltűnik, elpárolog (...?) akkor nem merülhet fel az, amit egy filmben hallottam: sajnálja itt hagyni a családját.

Vagy talán így zajlik le.

Mt 24, 16 akkor azok, akik Júdeában vannak, fussanak a hegyekbe. 17 Aki a tetőn van, ne szálljon le, hogy elvigyen valamit a házából, 18 aki pedig a mezőn, ne térjen vissza, hogy elvigye a köntösét! 19 Jaj a várandós és szoptatós anyáknak azokban a napokban! 20 Imádkozzatok azért, hogy menekülésetek ne télen, és ne szombaton legyen. 21 Mert olyan nagy szorongattatás lesz akkor, amilyen még nem volt a világ kezdetétől mostanáig, és nem is lesz többé {Dán12,1; Jo 2,2}. 22 Ha meg nem rövidítenék azokat a napokat, nem menekülne meg egyetlen élőlény sem; de a választottakért megrövidítik azokat a napokat. 23 Akkor, ha valaki azt mondja nektek: 'Íme, itt a Krisztus', vagy 'ott', ne higgyétek. 24 Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak, nagy jeleket és csodákat művelnek, hogy ha lehet, még a választottakat is tévedésbe ejtsék.

Ez a bibliai rész elég direkt módon írja le a dolgokat. Csak bízhatunk abban, hogy a korabeli nép nyelvén, értelmi szintjén íródott, és nem kell szó szerint értenünk, ha igen..., akkor eléggé tragikus lesz.

Egy biztos, szelekció előbb vagy utóbb lesz, mégpedig a tetteink szerint. Pont ezért van az, hogy hiába vannak egymás mellett az emberek, a lelkük tisztasága, cselekedeteik mások, más is lesz a következmény.

Az elragadtatásnak többféle variációja képzelhető el, valószínű egyik sem lesz szó szerint így igaz:

- Egyik variáció: testben felemelik – szerintem - biztos nem, mert 2-3 km után rögtön meghalna. (Persze csoda mindig lehet...!) Meg minek is tennék? Vagy van itt egészen közel valahol egy bolygó, ahova lepottyanthatnák, jobb körülmények között élhetne, és nem csapnák rögtön agyon, ahogyan az ember tenné, ha idegen lénnel találkozna?
- Lehet, és ez sem kizárt, hogy mi látjuk így, valójában teljesen más, számunkra ismeretlen működés veszi kezdetét.
- Ha csak szkafandert nem adnak ránk, de ez még valószínűtlenebb. Ha vannak olyan ismeretlen lények, akik esetleg Istentől parancsot kaptak arra, hogy kimentsék az emberek egy részét, akkor már jele lenne, s talán már elkezdtek volna. Bizonyosan úgy tennék, hogy ne értesüljenek róla mások, s ez talán valami szinten működhet is, de ezt nem nevezném elragadtatásnak.
- Erre alkalmas személy fénné válik, ahogyan az irodalom szerint János apostol vált fénné. Vagy ahogyan Illés prófétát elragadták. (Megjegyzem az, akivel tudottan megtörtént, fél kezemen megszámlálható.) Itt viszont János is, Illés is, olyan lélekkel rendelkeztek, hogy a „tűzet” kibírták.

- Vagy az illető meghal itt a Földön, de rögtön a fénybe távozik, mert erre alkalmassá vált. Részemről ez a legelképzeleghetőbb, de ez sem szó szerinti elragadtatás, inkább „üdvözülés”.
- Vagy, de ez már kissé para/erős spirituális jelenség, hogy valakik tudatosan úgy tudnak bánni a testükkel, hogy baj estén, és ha Isten is beleegyezik, energiává felosztatják magukat és a lelkük megy tovább. Szerintem ennek lenne értelme, de nagyon nehéz lenne megtenni.

Mire alapozzák azt, hogy valami nagy végső esemény történik?

Talán a kinyilatkoztatásra, vagy a környezeti jelekre, vagy együtt a kettőre?

Mt 24,34 Bizony, mondom nektek: nem múlik el ez a nemzedék, amíg mindezek meg nem történnek. 35 Ég és föld elmúlnak, de az én igéim el nem múlnak. 36 Azt a napot azonban és azt az órát senki sem ismeri: sem az ég angyalai, sem a Fiú, csak egyedül az Atya. 37 Mert mint Noé napjai, olyan lesz az Emberfiának eljövetele is. 38 Mert amint a vízözön előtti napokban csak ettek és ittak, nősültek és férjhez mentek, egészen addig a napig, amelyen Noé bement a bárkába {Ter 7,7}, 39 és nem is sejtették, amíg el nem jött a vízözön és el nem ragadta mindnyájukat: így lesz az Emberfia eljövetele is. 40 Ha akkor ketten a szántóföldön lesznek, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. 41 S ha két asszony öröl malommal, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. Az éberségről 42 Legyetek tehát éberek, mert nem tudjátok, mely napon jön el Uratok.

Egyrészt a fenti részre. Jézus nem biztosított senkit sem arról, hogy a földi élet változatlanul kínálja a földi lét biztonságát. Sőt arra figyelmeztetett, hogy az embernek mindig készen kell lenni, nem tudja, mikor szólítják, mikor távozik a földiek sorából, vagy mikor dől körülötte össze minden és válik ez élettel összeegyeztethetlen állapottá. Ez a csoportos távozás lenne? Nem biztos! Az egész föld eltűnése és az emberek szelektálása, az sem biztos. Részeiken és más-más időkben tűnik el az élet, az élıhetőség feltétele, talán ennek van nagyobb valószínűsége.

Mikor lenne, mi előzné meg?

Lk 21, 29 Példabeszédet is mondott nekik: Nézzétek a fügefát és a többi fát. 30 Amikor kifakadnak, tudjátok, hogy közel van a nyár. 31 Így ti is, amikor látjátok, hogy ezek megtörténnek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa. 32 Bizony, mondom nektek: el nem múlik ez a nemzedék, amíg mindezek meg nem történnek. 33 Ég és föld elmúlnak, de az én igéim el nem múlnak. 34 Vigyázzatok

hát magatokra, hogy el ne nehezedjen szívetek a tobzódásban és részegségben, s az élet gondjai között, és az a nap meg ne lepjen titeket hirtelen. 35 Mert mint a csapda, úgy fog lecsapni mindazokra, akik az egész föld színén laknak. 36 Virrasszatok tehát, és minden időben imádkozzatok, hogy megmeneküljete mindattól, ami be fog következni, és megállhassatok az Emberfia előtt Mt 24, A csapások kezdete 3 Mikor az Olajfák hegyén leült, a tanítványok külön odamentek hozzá és kérték: Mondd meg nekünk, mikor történnek ezek? És mi lesz a jele eljövedelednek és a világ végének? 4 Jézus azt válaszolta nekik: >>Vigyázzatok, nehogy valaki félrevezessen titeket. 5 Mert sokan fognak jönni az én nevemben és azt mondják: 'Én vagyok a Krisztus', és sokakat félre fognak vezetni. 6 Harcokról és háborús hírekről fogtok majd hallani. Vigyázzatok majd, meg ne rémüljete. Ennek be kell következni {Dán 2,28}, de ez még nem a vég. 7 Mert nemzet - nemzet ellen támad és ország - ország ellen. Sokfelé éhínség lesz és földrengés. 8 De mindez csak a fájdalmak kezdete lesz. 9 Akkor majd gyötrelmeknek vetnek alá benneteket és megölnék titeket. Gyűlöletesek lesztek minden nemzet előtt az én nevemért. 10 Sokan megbotránkoznak majd, elárulják és gyűlölni fogják egymást. 11 Sok hamis próféta támad és sokakat félrevezetnek. 12 Mivel megsokasodik a gonoszság, sokak szeretete kihűl majd. 13 De aki kitart mindvégig, az üdvözl. 14 Az országnak ezt az örömhírét pedig hirdetni fogják az egész világon, tanúságot tesznek róla minden nép előtt – és akkor eljön majd a vég.

Ha cinikus akarnék lenni, azt mondhatnám mindig a végben élünk/élünk, mert a fentiekben felsorolt nyomorúságok a föld különböző részein folyamatosan és aktívan működnek. A Föld utóbbi és ismert éveiben (kb. 2000 év alatt) alig volt olyan év, amikor valahol ne lett volna háború. A keresztényeket Krisztusért időben és térben különböző szinten fellángolva, de szinte folyamatosan üldözték, csak a mértéke volt más – más, hol többet ölnek meg, hol kevesebbet. Most is vannak és voltak is olyan földrészek ahol éheznek, sőt éhen halnak, súlyos vízhiány van. Afganisztánban, Japánban stb. sűrűn reng a föld, évente sok ember pusztul el. Ergo ezek a jelek mindig is megvoltak.

Ennyire látványosan? Most már igen, mert a média közvetíti. Az igaz, ha egyenkénti „elragadtatásról beszélhetnénk” akkor személyre lebontva ez az egész korrekt lenne, mert jelek mindig vannak, de mindenkinél másként valósulhatna meg, mert senki sem egyforma másikkal.

Viszont a megtévesztés szelleme Jézus Krisztus óta is aktívan működik, nagyon variáns és ravasz. Már nagyon úgy tűnik, jó esély van az emberiséget, mint minőségi embert kinyírni. Rengeteg szekta, és pénzért vagy elmebetegségből alakult kisegyház működik. Nagy pluralizmus jegyében gátlástalanul tehetik. Általában a politikai vezetők sem hiszik az Istent, sem a túlvilágot, így nem

érdeklő-jöszörmivel csak pár embert-, hogy milyen rombolást végeznek a lelkekben ezek az átalakulások.

Mivel az a kérdés, hogy mi előzné meg a végső pusztulást, így autentikusan nem állapítható meg, sőt az sem, hogy mikor következik be.

Persze filmekkel riogatni a hitetlen nihilista tömeget kifizetődő lehet.

Hogyan következne be, utalva az megélt életre elméletek.

Alább nekem egyértelmű, a vég és lelkünk sorsa olyan lesz, mint amilyen alapokat építettünk.

1Kor 3,12 Ha pedig valaki az alapra aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, szalmát épít, 13 mindegyiknek a munkája nyilvánvaló lesz; ugyanis az Úr napja megmutatja, mivel az tűzben fog megnyilvánulni, s a tűz majd kipróbálja, hogy kinek-kinek milyen a munkája. 14 Az, akinek megmarad a munkája, amelyet ráépített, jutalmat nyer. 15 Az, akinek munkája elég, kárt vall; ő maga ugyan megmenekül, de csak mintegy tűz által. 16 Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok, és Isten Lelke lakik bennetek? 17 Azt pedig, aki Isten templomát lerombolja, lerombolja az Isten. Mert Isten temploma szent, s ti vagytok az.

Ha eddig úgy éltünk volna, hogy Isten templomai vagyunk, akkor könnyebben közel kerülhattunk volna ahhoz az állapothoz, amikor a tűz próbáját is kiálljuk. De nem kell aggódnia az emberiségnek, hogy lényegesen megcsappan a létszám az elragadtatással, mert igen kevesek vannak ilyenek.

Ha vegyes médiában elhangzó feltevéseket figyelem, akkor nagyon sokszor teljesen naivnak tűnő aggodalmak vannak, pl. mi lesz, ha egyszerre több millió ember eltűnik/ felszívódik? Mindenkit megnyugtatók, ettől biztosan nem kell félni, mert ennyi, igazán Istennek tetsző jó ember nincsen. Az, hogy ennyi ember (feltételezik, hogy több millió) eltűnjön, főleg tömegesen, nem fordulhat elő, mert olyan alacsony szinten vannak embertársaink, hogy nem is bírnák ki. Ugyanis a tüzet csak a tűz bírja ki, ha (lelkileg) papírból vagyunk, beleégünk az isteni tűzbe.

Sirákok 48,1-12 1 Illés próféta jött ezután; tűzhöz volt hasonló, - a szava lángolt, mint a fáklya -, 2 éhínséget hozott rájuk, és megfojgatózott a száma azoknak, akik gonosz akarattal bosszantották, és nem tudták szívlelni JHWH parancsait. 3 JHWH szavával elzárta az eget, és három ízben tüzet hozott le az égből.

Sirákok 2,5 Mert az aranyat tűzben próbálják, a kiválasztottakat meg a balsors kohójában.

Mi is ez a tűz. Természetesen lelki dolgokról van szó. Ha egy ember úgy él, hogy mindent odaad, és bedob az isteni kohóba, magának már semmit sem tart meg ebben a földi életében, csak Istenre vágyik. Míg itt kell lennie, addig folyamatosan emészti tűz

Isten után, és tettei is fényt visznek/szórnak az emberek között. Az emberek ekkor ráéreznek, hogy itt valóban Isten működik.

Hermász Pásztora, IV. Látomás, 24,4 ... *Ahogy az aranyat tűzben próbálják meg, és ez javára válik, ugyanúgy ti is ebben a világban élve kerültök próbára. Akik a tűzpróba után megmaradnak, azok megtisztulnak. Ahogy az arany elveti salakját, úgy ti is vessétek el a szomorúságot és az aggodást, hogy így megtisztuljatok, és alkalmassak legyetek a torony [egyház] épületébe.*

Az az ember, aki kezdi bírni az isteni tüzet már nem néz vissza, nem vesz vissza semmit abból, amit odaadott. Neki csakis Isten kell, neki szolgál, és a szabad akaratát mindenben Istennek rendelte alá. Nos, ennek az embernek – ha lenne olyan, hogy testben elviszik, - valóban lenne esélye. De a testi elvitelt ma nem tartom valószínűnek, ez inkább annak a kornak lett így megfogalmazva. Az a bizonyos Ószövetség száma, a 144 000 ennyi ember között reálisnak tűnik, és ezt a több milliárd észre sem fogja venni (eddig sem vették észre azokat, akik elvonultak, majd valahogyan eltűntek...).

Főleg, hogy ezek az emberek nem celebek, nem villognak a kamerák előtt, nem húzkodják magukat a nyilvánosság előtt szerzetesként, mint egy véres kardot, nincs szereplési kényszerük, ez már rég nincs, hanem visszavonulva élnek. Tehát azon aggódni nem kell, hogy mi lesz a szolgáltatásokkal ennyi ember hiányában, ez nevetséges. Sajnos nem fordulhat elő, hogy feltűnő hiány lesz, mert az emberi minőség szinte nulla. Ha belegondolok, nagyon nulla, fájoan semmi.

Hova vinnék, kiket, minek és kik?

Hova ez a kérdés nem jó, mert ahova lélek távozhat az nem hely. A test nem fog sehova sem menni, amúgy sem olyan jó szerkezet. *Kiket* „vinnék” el. Ehhez, hogy „elvihetőek” lehessünk a lelkünket, a tudatunkat hozzá kell szoktatni, ami nagyon nagy és küzdelmes az önnevelés. Ez Isten segítségével és a szeretete révén lesz hathatós, és csak akkor lehetséges valamelyik módon az eltűnésünk. Isten kizárólagosságot kér, Ő mindenek feletti, nem osztozik a teremtményekkel, hogy kicsit a föld, a család, az ego, kicsit Ő. Nem, vagy Ő, vagy semmi. Ez nem kegyetlenség, hanem annak a felismerése miért vagyunk a földön, s hogyan kell végleg hazatérni. Tehát kikre a válasz, akik erre alkalmassá lettek.

Minek vinnék el az embereket. Hát magam sem tudom, de sok okuk nem lenne rá, főleg hogy ez a test rövid időre tervezett. Közvélemény szerint, talán azért, hogy az eljövendő viszonyok elöl megmeneküljenek. Csakhogy ez eléggé érdekes lenne. Nem így menekülünk meg.

Ha mégis feltűnne, hogy valakik „eltűntek” akkor félelmet keltene a többi emberben. Ez isteni pedagógiának nem lenne rossz, hogy már a pretribuláció működjön, mert ezzel meg lehetne egy csomó

emberi lelket menteni. Ugyanis a félelem nagy úr, és mint mondják, zuhanó repülőn kevés ateista marad.

Kik lennének az elragadók? Isten parancsára angyali vagy egyéb lények. Lehet, de nem tartom valószínűnek, mert ez semmit sem oldana meg. Lélekben hazamenőkhöz nem kell küldő segítség, testi meg minek?

Mi lenne a földi léttel, ha esetleg mégis előre „elvinnék” a jókat valahova?

Ez persze csak fantáziálás.

Ha a jók kiemeltetnének, az bizony nagy baj lehetne, de nem azért, hogy nem lesz, aki kiszolgáljon, repülőt vezessen stb., hanem azért, mert a fény, aminek hordozói voltak, távozásukkal nagyon gyérülhet a világban és ezzel a negatív erőnek helyet adnának. De ekkor már mindegy, mert úgyis vége lesz az egésznek, igaz rengeteg kín előzné meg.

De a ciklikus pusztulásoknál némelyikét nem lehet kizárni, ezért feltételezhető voltak azon a szinten a lények, hogy valami menekülő útvonalat kidolgoztak, mert előre felismerték a veszélyt. Azt nem tudom mennyi ideje és esélye van a negatív erőnek, hogy végzetesen nagy uralmat szerezzen, inkább azt vallom, már most is szerzett uralmat és nyomorgatja a hívőket, lásd mennyi keresztényt ölnek meg a mohamedán vidékeken.

A pre-, és poszttribulációs felfogások két szélsőség, de mindegyik a Bibliát citálja igazsága bizonyítására. A megelőző elvétel – ha lenne - logikátlan, nem beszélve arról, hogy az aratásnál minden munkáskézre szükség van. „Mt 9, 37 Erre így szólt tanítványaihoz: Az aratni való sok, de a munkás kevés. 38 Kérjétek az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába.”

Az utána való meg felesleges, akkor segíteni kellene újra építeni az emberi társadalmat, amihez nagyon is kellenének a jó emberek.

Végezetül:

AQUILA (SAS) Istennek fogadalmat tett közösség, hogy gondolkodik erről a kérdésről?

Az ember ugyanis a megtéréshez nem méltó gyümölcsöket hozhat is az életében, és ennek az ellenkezőjét is.

Ézs 40,29-31 Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi. Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.

Mi úgy élünk, hogy Istentől kaptunk feladatokat, ezeket teljesítjük. Nem aggodalmaskodunk, mert életünk Istené, Ő tudja mikor, mit akar velünk tenni.

Mt 6,33 *Ti keressétek először az Isten országát és annak igazságát, és mindezt megkapjátok hozzá. 34 Ne aggódjatok tehát a holnapért; a holnap majd aggódik önmagáért. Elég a napnak a maga baja.*

Végül is, ha lesz végső eljövétel, vagy elragadtatás az AQUILA-nak teljesen mindegy, amit Isten akar, az legyen.

Hasonlóképpen írja az alábbi idézet írója is:

Hermász Pásztora, IV. Látomás, 23:5-6 5 Menj hát, és ennek nagyságát mondd el az Úr választottainak, mondd meg azt is nekik, hogy ez a vadállat az eljövendő szorongattatás előképe. Ha felkészültök rá, és teljes szívetekből az Úrhoz fordultok, akkor képesek lesztek elmenekülni előle, ha a szívetek tiszta és szeplőtelen lesz, és ha életeitek hátralevő napjaiban az Úrnak szolgáltok szeplőtelenül. Aggódásaitokat pedig bízzátok az Úrra, mert ő az, aki orvosolja azokat! 6 Higgyetek az Úrnak, ti, kételkedők, hogy minden lehetséges, vagy haragját fordítja el tőletek, vagy az ostorcsapásait küldi rátok, kételkedőkre. Jaj annak, aki hallja ezen ígéret és semmibe veszi; jobb lett volna neki, ha meg nem született volna! Tudom, a mi utunk és amit/ahogyan vallunk az nagyon kemény. Nem írom le, mert a Tüllépés lap nem csak teológia, és ez már talán erős/felforgató lenne nem szokott füleknek.

Nekünk a földi élet oka/célja és a bekövetkező klimatikus, erkölcsi és egyéb változások szoros összefüggésben vannak. Ha jól körbenézünk és mindent számba veszünk, akkor erre már elmondható, hogy az emberiség megérett a pusztulásra.

Részemről - aki ennek a közösségnek a létrehozója és vezetője vagyok - úgy gondolom, ha ez bejön rettenetes lesz. Nem szeretném megélni. Kérdés mi lesz az itt maradott társainkkal. Lehet, hogy pusztulás tabula rasa lesz, véglegesen benyomódik a reset gomb, hogy egy újnak adjon lehetőséget/helyet.

Konklúzió

Véleményem szerint, ha Isten ki is mentené az övéit csakis többféle módon teheti, mert a mentésre „érdemesek” sem egy szinten állnak. Meghalnak, és majd Hozzá kerülnek. Vagy mint Illés, vagy Szt. János apostol egy pillanat alatt fénné válva eltűnnek. Igen ám, de ehhez olyannak kell lenni, hogy ezt kibírják.

Végezetül úgy vélem, Jézus Krisztus nem a pusztulásunkról beszélt, hanem adta a SZERETET főparancsát, mert tudta, ha betartanak csak ezt az egyet (!), hogy mindenki mindenkit szeret, akkor Kánaánná változatna föld. Ezzel a természeti katasztrófák kivételével - de ez sem biztos..., mert a GAIA működik - a többi kivédhető lehetne. Megtanította nekünk Jézus; mit tegyünk, hogy éljünk, hogy elnyerjük az örök életet, a végső hazamenetelt.

Azoknak viszont, akik ezzel nem foglalkoznak, nincs hitük vagy zagyva, teljesen felesleges az elragadtatással foglalkozni.

Irodalom

1. Biblia Újszövetségi Szentírás Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat
A Káldi-féle szentírásfordítás nyelvében megújítva, javítva a Neovulgáta alapján

A cikk írója: *Varga Péterné/ Pável Márta*, katolikus hittanár, az AQUILA Párt elnöke, 25 éve az AQUILA kat. közösség létrehozója és vezetője. Két könyve jelent meg (*Akinek füle van a hallásra, az hallja meg*, valamint *A misztikus teológia alapjai*) és egy *Hazafelé* címmel folyamatban van. Publikációi megtekinthetők a www.aqp.hu valamint a <http://www.sasmarta.eoldal.hu> oldalon.

Impresszum

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Felelős kiadó: Varga Péterné/Pável Márta, az AQP elnöke

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: varga.marta@aqp.hu

Telefon: +36 20 - 327-47-93

Nemzetközi azonosítószám:

HU ISSN 2064-7700

Bankszámlaszám:

UNI-CREDIT bank

10918001-00000038-58540003

Fő- és felelős szerkesztő:

Varga Péterné/Pável Márta, az AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes:

Szeibert Márton AQP média elnöke

Főmunkatársak, szerkesztők/lektorok:

Bainé Varga Katalin, lektor

Horváth Olivér, grafika, egyéb munkák

Kaiser Andrea, lektor

Kertész Lóránt, korrektor

Kis Enikő, lektor

Marton Janka, lektor, korrektor

Marton Krisztián, korrektor

Mészáros Gabriella, lektor, korrektor

Oroszi - Kuzmich Kinga, korrektor

Rizmayer Péter, lektor, korrektor

Rizmayerné Márkus Edit, lektor, korrektor